

„Le süddamega mees olleksid: ma ollen sind
„laimand meie ausa naabri Josepi wasto:
„wanna naeste juttud kuulnud, ja rummalast
„peast järrele aiand, ilma et ma isse olleksin
„wõtnud omma silmadega wadata ja järrele
„mõttelda. Sest on nüüd mo meel haige, ja
„mul on häbbi nähhes, et sinna, kedda meie
„keik põlgasime, parrem mees olled kui meie
„keik.”

Wanna Jago Mihkel. Minna ei tea
wast mis ma selle kõne peäle pean kostma.
On tegi mind pahhemaks piddand kui ma
ollen; siis on mo südda rõmus, kui nemmad
nawad, et nemmad ses on eksind. Agga
ma ei sowiks ka mitte, et mind tegi parre-
maks peaks, kui ma ollen. Ja siin ei leia
ma maddagi mis ma olleksin teinud, mis ni
sure kido wäärt olleks, kui teie mulle annate.
Mis ma teggin, se oli mo koghjus tehha.

Kulla

Kulla Wõõrmünder. Se on kõnneletud
kui üks aus mees peab kõnnelema. — Ja
nüüd mo armas kulla rahwas, eks meie süd-
da meid ei peaks ka kihutama sedda teggema
mis meie koghjus on tehha, sedda möda kui
iggauhhel sedda joudo on! Tõssi on, meie
olleme keik waesed tallomehed: ei olle ühhelgi
meie seast, wilja pihhotait jaggada: agga ter-
wed käd ja liikmed on meile Jummal and-
nud, ja ka nendega woime meie nendele abbi
tehha, kel terwed käd ja liikmed ei olle. Et
meie nüüd tunneime, mis tullosad seadusset
need on, mis Josep meile siin üllestingges;
siis wõtkem need ennesele ommaks wõtta ja
nende järrele eddespidi ellada! — Kes
minnoga ses as, as ühhes nous on, se pango
omma kühbara seie minno kühbara kõrwa! —

Seddamaid ollid surem hull kühbarad üh-
heskous. Need mehhed ütspäinis, kes min-

) 2

nawal